

Het viel eens hemels dauwe

15de eeuw

1. Het viel eens he - mels dau - - we al
was nooit be - ter vrou- - - we. Dat

2. Ma - ria en Jo - zef me - - - de, Zij
dat was Jo - zefs ste - - - de, Als

3. Uit moe - der - lij - ke min - - - ne Lei -
her-te ver-blijd-de van bin - - - nen, Dat

in een maag - de - - kij. 't En
deed een kin - de - - kij dat

kwa - men na Bethle - hem waart, Want
ons de Schrif - tu - re ver - - klaart. Zij

de zij hem op haar schoot; Haar
de - de zijn mon - deken rood. Zij

van haar werd ge - bo - ren en zij bleef
en mochten ner - gens bin - nen, Men wees ze
kus - te hem aan zijn wan - gen, Hij zucht - te

maag - de rein. O maag - de uit - ver -
al - toos voort; De hemel - se ko - nin -
me - nig - - vould, Daar hij kwam zijn ge -

ko - - - ren, lof moet u al - toos zijn.
gin - - - ne En was daar niet ge - hoord.
vang - - - nen Ver - los - sen, jong en oud.

Het viel eens hemels dauwe

15de eeuw

1
Het viel eens hemels dauwe
al in een maagdekijn.
't En was nooit beter vrouwe.
Dat deed een kindekijn
dat van haar werd geboren
en zij bleef maagde rein.
O maagde uitverkoren,
lof moet u altoos zijn.

2
Maria en Jozef mede,
zij kwamen naar Bethlehem waart,
want dat was Jozefs stede,
als ons de Schrifte verklaart.
zij en mochten nergens binnen,
men wees ze altoos voort;
de hemelse koninginne
en was daar niet gehoord.

3
Uit moederlijke minne
leide zij hem op haar schoot;
haar herte verblijdde van binnen,
dat dede zijn mondeken rood.
Zij kuste hem aan zijn wangen,
hij zuchtte menigvoud,
daar hij kwam zijn gevangnen
verlossen, jong en oud.

15. Jahrhundert

Es fiel ein Tau vom Himmel
wohl in ein Mägdelein.
Es gab nie (eine) bessere Frau.
Das tat ein Kindelein,
das von ihr ward geboren,
und sie blieb Jungfrau rein.
Oh, Jungfrau auserkoren!
Lob soll dir immer sein.

Maria und Josef auch,
sie kamen nach Bethlehem [hin],
denn das war Josefs Stadt,
wie uns die Heilige Schrift darlegt.
Sie durften nirgends hinein,
man wies sie immer weiter.
Die Himmelskönigin
fand dort kein Gehör
(*wörtl.* ward dort nicht gehört).

Aus mütterlicher Liebe
legte sie ihn auf ihren Schoß.
Ihr Herz erfreute sich inniglich,
das tat sein Mündlein rot.
Sie küsste ihn auf seine Wangen,
er seufzte mannigfach,
weil er kam, (um) seine Gefangenen
(zu) erlösen, junge und alte.

VDL/LD 020222